

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTE

INCEP LA 15 BANI FIE CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT D'AUNA INAINTE**IN BUCURESCI:** La casa Administratiunii
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La toate oficialele pos-
tale din Uniu, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

DISCURSUL D-LUI STATESCU

CESTIUNEA ZILEI

ATENTATUL
DE LA
OPERA COMICA

LA ORFEUM

CONFERINTA d-lui GR. VENTURA

AFACEREA

STOICA ALEXANDRESCU - BRATIANU

Prima sedinta a Curtei cu Jurati

FEMEIA MORTULUI

DISCURSUL D-LUI STATESCU

In discursul său din Cameră cu ocazia răspunsului la adresa tronului, d. Statescu întreba pe d. Maiorescu, în numele caror principii revindică puterea și cu această ocazie s-a permis să dea lectii de conservatism partidului conservator din afară de cămăra.

După ce conservatorii nu mai sunt de căi niște simpli revoluționari, niște anarchiști pe motivul că s-a întemplet un caz de nemulțumire populară la Botoșani, un altul de legitimă apărare la Vălcea, și pentru că un smintit a atențiat la viață d-lui Brătianu.

A mai invinsit d. Statescu pe conservatori pentru retragerea lor din parlament, pentru iștitudinea Epocii față cu Regele, și pentru trecutul lor politic.

Asupra faptelor guvernului conservator a vorbit mult și d. Sturza cătând a justifica purtarea d-lui Brătianu prin purtarea conservatorilor.

Nu este lipsit de interes deci, a face o asemenea înțepte faptele unora și altora, atât în opoziție, cât și la guvern.

Să ne închipuim că tot ce a zis d. Statescu este adevărat, că conservatorii au încercat revolta de la Botoșani, că au asasinate pe Popescu, că însultă pe Rege și așa mai departe, afară de încercarea lui Stoica Alecsandrescu care, cu nici un chip, și nici ca presupuneré de moment, nu poate fi pusă la pasivul acestui partid.

Toate acestea sunt bune.

Dacă însă noi am asasinate pe Popescu noaptea și la porțiile noastre, d-nii Statescu și Brătianu au asasinate pe Geambășu și pe Temelie ziua și în mijlocul pieței. Deosebirea între unii și alții ar fi numai în aceea, că noi ne-am respectat victimă, pe către vreme d-lor au batjocorit-o prin acelle infame caraghiositări facute în formă de invitare la îngropăciune.

Dacă noi am resculat sătenii la Botoșani cu ocazia alegerilor, d-nii Brătianu, Dimanice și Candiano au făcut tulburările de la Pitești, tet cu ocazia alegerilor, și revoluția de la Ploiești, cunica deosebire, că noi la Botoșani nici n'am decretat resturnarea Regelui, nici n'am resturnat autoritatele constituuite, nici n'am proclamat vre-o republică oare-care.

Mal de parte, conservatorii n-au conspirat pentru detronarea Regelui și înlocuirea sa cu Colonelul Dabija.

Dacă Epoca a criticat pe Rege, aceasta a făcut-o pe propria sa socoteală și fără consumțimentul șefilor, și nici odată în presă sau în broșurile conservatorilor nu s'a văzut lucruri ca Spionul Prussian și ca literatura din Ghimpele a d-lui Orășeanu.

Dacă conservatorii s-au retras din camere, oare d-nii Brătianu, Câmpineanu și tovarășia nu s-au retras și ei, cu diferența că unii s-au retras pentru că să lupte legal, pe față, prin mijlocul presei și al intrunirilor și alții pentru că să completeze în umbra de-

tronarea și asasinarea Capului Statului?

Rezultă dar în mod netăgăduit, că nici unul din faptele pe care d. Statescu le atribue opoziției conservatoare nu a remas ne săvârșite, în circumstanțe care le agravază și le schimbă cu totul caracterul, de guvernamentalii de astăzi pe cănd erau în opoziție.

Atunci pentru ce critică? Cum își permit d-lor să învinovătească pe alții de fapte pe care în nenumărate rânduri le au comis?

Ceea ce însă nu a făcut conservatorii când au fost la putere, și ceea ce tomai legitimează unele fapte izolate ale unor membri ai opoziției actuale, sunt lucrurile următoare:

Conservatorii păndeau prin bande de bătuș în mijlocul noptierii pe cel ce le critică purtarea.

Conservatorii nu au împediat întrunirile publice prin Ulmeni și prin Tocaci.

Conservatorii n-au distrus localurile redacțiilor și spart capetele gazetarilor. Conservatorii nu jineau pe preventiuni pentru cause politice, căte săse lună în preventie și la secret, nici nu îl maltratau nici nu torturau.

Conservatorii n-au declarat că opoziția de atunci își pierde dreptul la protecțione legilor, și nu destituiau pe magistrații, care nu voiau să pue în practică o asemenea declarație.

Conservatorii însăși, nu făcuse din justiție un fel de peșteră primejdioasă, în care cei care intrau să fie nevoiți, ca sub d. Statescu, să părăsească or ce speranță. Ei nu încercau să-și implice oamenii nevinovați, și prin urmare să-i ruineze, să-i omoare și fisicește și moralicește.

Alt-ceva este să comiți unele fapte, când ești provocat, amenințat, sălii să le faci prin primejdia în care te pusește tocmăi organele autorităței și alt-ceva este să provoci tu lumea, să îndemni la violarea legilor, la tulburarea ordinii, la revoluție și la omoruri numai fiind că nu ești la putere.

Evident este că dacă ești conservator, ai dreptul, ba chiar datoria de a critica pe rege, când vezi că face acte care pot discredită și pierde, și dinastia și monarhia, și nu e de loc evident că al dreptul să însulți pe rege în mod trivial, și să completeze resturnarea și moartea sa.

Legitim este să te aperi, când ești atacat pe nedrept, or că ai fi de conservator, și miserabil este ca fiind la guvern, să hrănești bande cu ajutorul căror să-ți se bață și să slujești lumea.

Al dreptul să păstrezi ordinea, când ea ar fi amenințată, dar n'ai dreptul să provoci mulțimea pentru ca apoi, fără mănu justiții să faci ca să condamne cu or ce preț, oamenii nevinovați, numai ca să-ți resbun pe dânsii.

Deosebirele sunt mari între faptele unora și altora, și or ce ar spune d. Statescu, partidul conservator tot un partid de ordine și de legalitate remâne, eard. Brătianu în opoziție că și la guvern, n'a fost și nu este de căd un revoluționar de rând, pentru care legile, dreptatea și viața cetățenilor sunt lucruri de nimic, când e vorba de interesele sale politice.

Ceva ramâne numai din zilele d-lui Statescu, protestarea solemnă în contra agitațiunilor de stradă, în contra comploturilor și conspirațiilor, în contra asasinatelor politice.

Dă unde, pe cănd se află în opoziție, nu voiau să admită că în vre un conflict ivit între autoritate și cetățeni, autoritatea putea să aibă vre odată dreptate, așa ajuns astăzi, să ridice la înălțimea unei dogme politice, principiu că guvernul trebuie să aibă tot d'auna dreptate și că revoluționari și anarchiști sunt toți aceia care gelosi de drepturile lor voiesc a le exercita.

Au exagerat peste fire drepturile cetățenilor când erau în opoziție și azi când sunt la putere, exagereză peste măsură drepturile guvernului.

Ca omul beat, d. I. Brătianu și al săi, au mers când într-o parte când într-alta, și nici o dată pe calea dreaptă.

I. N. I.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Paris, 28 Decembrie.

Depeșele din Londra lipsește de 2 zile în urma stricăciunilor materiale cauzate de viscole.

Dupe ultimele știri se crede că marchizul de Hartington ar refuza să intre în cabinetul Salisbury, a cărui existență pare de acum înainte foarte nestabilă.

Belgrad, 28 Decembrie.

Ministrul de răsboi, generalul Horvath, avea de gând să trimește un oarecare număr de elevi la St. Petersburg pentru a studia la Academia de medicină. Guvernul rusesc consimțise, dar consiliul de miniștri al Serbiei, respingând propunerea ministrului de răsboi, a hotărât să devotată (1) apoi reintorcându-se în Francia, unde fusese crescut și pe care o iubea atât de mult.

Iată omul, zice Jules Favre, pe care ministerul public l'a vestejtit, iată omul de care a zis: «Acest nobil român care vine aicea pentru a renegă gloata în mijlocul cărția a fost găsit»; iată omul căruia i s'a aruncat, ca și tuturor celorlalți coprinși în preventiune, epitetul de facător de rele. Oh! cuvintul e sever, domnilor! Aceasta este un cuvint cu care se vestejesc facătorii de rele ordinari, dar preventiile politici nu merită această injuriă, chiar admitând culpabilitatea lor...

Vienna, 28 Decembrie.

Se comunică din Berlin ziarulul «Revista de Lună» că d. Bismarck, s'ar fi exprimat cum urmează în privința cestiunii bulgărești. Dacă Austria nu voiește nici o delimitare pacifică, nici un resbel, ea trebuie să cedeze.

Berlin, 28 Decembrie.

Azi va fi la Imperiul un mare prânz. Sună invitații toți membrii familiei imperiale, toți ambasadorii și atașașii militari, și cei care au venit la cabinetul lui bulgărești. Dacă Austria nu voiește nici o delimitare pacifică, nici un resbel, ea trebuie să cedeze.

Roma, 28 Decembrie.

Baronul Bruck, ambasadorul Austriei, a remis azi Regelui scrisorile sale de creație.

Paris, 28 Decembrie.

Comunicațiile mai sunt înca interrupție cu Londra.

London, 28 Decembrie.

Se asigură că daca lordul Hartington va refuza de a intra în cabinet, Lordul Salisbury va propune dissolvarea parlamentului.

Paris, 28 Decembrie.

O depeșe din Viena adresată ziarului «Tempo» spune că cercurile politice austriace blamează viu întrevaderea deputaților bulgărești cu prințul de Battemberg. Întâlnirea nu a fost nici de cum fortuită. Se crede că dacă prințul de Battemberg ar începe să intre în Bulgaria, Rusia ar interveni înțădată.

Cair, 28 Decembrie.

Știri din Masouach desemnă că Kassala a fost luată de abisinieni.

CESTIUNEA ZILEI

Procesul de azi

Astăzi vine înaintea curții cu jurați procesul d-lui Oroveanu, în niște condiții cu totul exceptionale și extraordinare.

Vedem pe un deputat tărat pe băncile curții cu jurați, sări că ministrul justiției să fie permis cămeriș să discute măcar dacă acel deputat e culpabil sau nu. Vedem alături de dânsul pe un asasin cum nu s'a mai văzut altul, refuzând concursul avocaților care ar voi sălăpăre. Acest om e secușat de către autoritate, și își alege ca apărator pe un nepot al d-lui Radu Mihai, care că avocat și-a făcut o specialitate d'a apăra pe agentii polițieni. Numai în urma scandalului ce a provocat alegerea acestui avocat, el conisimt al schimbă.

Or-cine pricpece că în toate acestea plănează un mister, și acest mister se explică pentru mulți prin cuvântul *farsă*.

In asemenea condiție se prezintă această afacere, care va fi sub impresia unei adânci emoții, tot publicul, în timp de mai multe zile; căci se prevede că acest proces va dura, cel puțin 3, 4 zile.

Cititorii vor găsi la pagina III toate a-mănuntele.

ATENTATUL

DE LA

OPERA COMICA

(Urmare și fine)

D. Jules Favre se scoală pentru a apăra pe Brătianu.

Ei caută mai întîi se demonstrează că, or că ar fi de probate ipotezele făcute asupra societăților secrete, ri-

gorile legei nu ar putea să lovească pe clientul său, căci nu s'a putut găsi legătura ce există între dânsul și vreuna din acele societăți urmărite, fie aceia a celor Două-sute, fie aceia a Scoalelor, sau aceia a Cordonului Sanitar.

Ilustrul avocat povestea apoi căteva din actele din viața clientului său; il arată *prins de Ruși, în cruce de lanțuri, tărtă din ponton în port*, scapat de o femeie iubitoare și devotată (1) apoi reintorcându-se în Francia, unde fusese crescut și pe care o iubea atât de mult.

Iată omul, zice Jules Favre, pe care ministerul public l'a vestejtit, iată omul de care a zis: «Acest nobil român care viene aicea pentru a renegă gloata în mijlocul cărția a fost găsit»; iată omul căruia i s'a aruncat, ca și tuturor celorlalți coprinși în preventiune, epitetul de facător de rele. Oh! cuvintul e sever, domnilor!

Această afacere pură de resbel, sentință statuează astfel:

«In cea ce privește pe Brătianu, pe François și pe Furet.

«Considerând că elementele procesului stabilesc că puții prin poziția lor socială mai presus de cea mai mare parte a celorlalți, ei au exercitat asupra lor influență care putea să aparțină acestei poziții;

«Că ei dedeau direcția unei societăți secrete de detenție a unei imprimerii clandestine și de armă de resbel, sentință statuează astfel:

«In cea ce privește pe Schmidt, pe Regnier, pe Leboul și pe Laurent;

«Considerând că nici un document din proces nu stabilăște în sarcina lui Schmidt o afiliație oarecare cu o societate secretă;

«Că în privința celorlalți preventiuni nu este stabilită într'un mod suficient;

«Considerând toate aceste motive Tribunalul scoate din preventiune pe Schmidt, pe Regnier, pe Leboul și pe Laurent;

«Considerând că nici un document din proces nu stabilăște în sarcina lui Schmidt o afiliație oarecare cu o societate secretă;

«Că în privința celorlalți preventiuni nu este stabilită într'un mod suficient;

«Considerând toate aceste motive Tribunalul scoate din preventiune pe Schmidt, pe Regnier, pe Leboul și pe Laurent;

«Considerând că nici un document din proces nu stabilăște în sarcina lui Schmidt o afiliație oarecare cu o societate secretă;

Cu toate acestea nu credem că încercarea deputației bulgare să fie încoronată de succes. Să řești că idea restabilirei principelui Alexandru pe tronul Bulgariei, a fost de mult părăsită de puterii în urma atitudinii energice a Rusiei în această privință. Ne pare dar puțin probabil că știrea pe care ziarul «Tagblatt» a respândit-o, să fie intemeiată. Întoarcerea principelui Alexandru de Battenberg la Sofia ar fi semnalul unui conflict, căcă Rusia va merge de sigur pînă la resbol, mai bine de căcă admîntă o asemenea combinație.

Tot atât de improbabilă este știrea după care principelul Alexandru va veni la București să viziteze pe Regele României, spre a fi mai aproape de grațile bulgărești. O asemenea atitudine din partea Regelui nostru ar fi o provocare directă adresată Rusiei, și este cu neputință ca guvernul român să e asupra și, o respondere atât de grea.

Prin urmare știrea dată de «Wiener Tagblatt» să poate considera mai mult ca o manoperă de bursă și ne mirăm cum Agenția Havas a comunicat-o, și l-a dat prin aceasta o importanță mai mare, de căcă merita.

Știrile din Londra dovedesc că retragerea Lordului Churchill și în ajunul dă produce o criză ministerială gravă. Să așteptă sosirea marchisului de Hartington din Italia, spre a se începe negocierile pentru formarea unei combinații, care va coprinde pe conservatorii și pe unioniștii liberali.

Dar nu e de loc sigur ca Hartington să premească dă intră în combinație și din această cauză, existența cabinetului Salisbury pare foarte compromisă. Or cînd înțelege ce însemnată ar avea o schimbare a guvernului englez în privința situației generale a politicilor europene. Retragerea cabinetului Salisbury ar aduce la putere pe liberali cu Gladstone în capul lor. Cesiunile irlandeze ar veni iar pe tapet și atitudinea politice engleze să schimbe într-un mod radical și într-un sens pacific.

In fine Agenția Havas ne comunică astăzi o știre încă mai stranie. Principalele de Bismarck s'ar fi exprimat în privința cestuii bulgare în termenii următori: «Dacă Austro-Ungaria nu voiește nici o delimitare pacifică, nici rezbel, trebuie să cedeze.

Se înțelege că nu poate fi verba de căd de o delimitare de interese sau de înrăurire.

Cu toate aceste, cuvintele pronunțate de marele cancelar german, dacă ele ar fi adevărate, ar însemna că situația este critică, căcă ar fi o dovadă că Germania nu voiește să susține pe Austro-Ungaria în lupta sa de înrăurire contra Rusiei în peninsula Balcanică.

V.

INFORMATIUNI

Curtea de Casătie sectia II a respins cererea de strămutarea pro-

cesului de la Curtea cu jurați din Vîlcea la o altă curte, cerere făcută de cel cinci acuzați.

In urma acestei hotărîri a curței de Casătie, rîmăneam convinsă că acuzații de la Vîlcea vor fi condamnați fără cea mai mică îndoială.

Gazeta Transilvanie ne aduce știrea despre incetarea din viață a d-lui Constantin Popazu președinte al eforiei centrale a școalelor române din Brașov. Regretul patriot era fratele Episcopului român ortodox din Caransebeș, și consacrarea mare parte din viața sa la înființarea școalelor române, fiind unul dintre înmemoratori lor.

Fie i memoria neuitată.

Mai multe zile după atentatul de la 4 Septembrie noi am publicat această informație:

Cu ocazia pretinsului atentat în contra d-lui Ion Brătianu, un amic al nostru ne aduce aminte că afișându-se 8 zile înaintea atentatului la Târgu-Jiu, cinea-lă întrebă: «Adevărat este că s'a tras asupra d-lui Brătianu?»

Defaci rezultă destul de clar tendința ce o are guvernul dă de răspândi credința că se urzesc atentate contra d-lui Brătianu.

Această știre stă în strînsă legătură cu atentatul lui Stoica Alecsandrescu și ne întrebăm cum se inițiază acest lucru străină ca nimene să nu fi făcut cercetări în această privință.

D. Sturdza și-a amânat plecarea. Se zice că cei de la Pesta sunt neindupăcibili în privința avantajelor cerute de guvernul nostru pentru esportul de vite.

Un nou candidat la ministerul domeniilor. Acesta e d. St. Sendrea și de cunoscut prin discursurile sale din Cameră.

Aseară a fost o întunire la d. Andrei Vizanti, la hotel Hugues. Așa fost față ver o cinci-deci de deputați, cari în urma mai multor discuții au luat hotărîrea să voteze convenția comercială cu Rusia. S'a mai discutat legea instrucției publice și s'a decis a se tîne mai multe întruniri publice prin județe.

In bugetul pe anul viitor se va prevedea un nou post de general, care se crede că se va încredința d-lui colonel Budișteanu.

In urma scandalosului vot dat de Cameră în sedința de astăzi prin care s'a impiedicat interpelarea d-lui Maiorescu, deputații minorității să vor intra în astă seară la d. Tache Ionescu spre a discuta măsurile ce sunt de luat.

Stirea dată de noi în prima ediție în ce privește intrarea d-lui Stefan Șendrea în minister pare să se adeveră. Eri noapte târziu, d. general Leca a mers cu d. Stefan Șendrea la d. Brătianu. In ce privește intrarea d-lui Vizanti în minister, ea urmează și o probabilită, dar să zice că generalul Radu Mihai lucrează contra d-lui Vizanti.

DINTR' O ZI INTR' ALTA

CONFERINTA D-LUI GR. VENTURA

MUZICA LUI WAGNER

Cu competență cunoscută, d. Grigore Ventura a desvoltat Duminecă seara, în fața unui public numeros și ales conferința sa asupra Muzicii lui Wagner.

Când mi-am ales subiectul acesta, zice conferențiarul, mi-am propus a prezentămpina nîște prejudecăți curente astăzi în privința acestui distins compozitor german. Nici un nume în lumea muzicală n'a fost espus la critice aspre, la laude exagerate ca Wagner și muzica lui.

Negreșit acesta e apanagiu spiritual marilor și generoase.

Scopul conferențiarului este de a face un tablou credincios asupra idei fundamentale, asupra așa zisului sistem pe care el l'a întocmit din sinteză tutor manifestațiilor muzicale, ce lău precedat.

Său spus multe, său scris și mai multe asupra tendințelor muzicale ale lui Wagner.

Peste 300 volume cuprind păreri și pro și contra, de multe ori liniștite, dar de cele mai multe ori pasionate. Wagner a voit să dea sistemul muzical o culoare politică, național-germană, și printre acestea a contribuit el însuși, trebuie să spun de la început, a slăbi în loc de a mări încătăva succesul operii sale.

Fiind dat că în muzică, mai mult ca în orice altă artă, pasiunile se desfășoară cu însleină, nu și de loc surprinzător ca pe lângă acest element, ce atacă mai direct sentimentele, amestecându-se și politica, — opera lui Wagner să fi avut să lupte în contra atâtlor vrăjmași.

Si mai întâi de toate cine a fost Wagner?

El n'a fost un compozitor ordinar, el a fost și a pretins să fie un reformator muzical.

Aci conferențiarul schițează biografia lui Wagner. Născut în 1813 la Dresda, în această Atena a Germaniei, și-a consacrat tinerețea literilor și în deosebi poesiei. La 14 ani l-a găsim scriind cu inima deschisă, cu pasiunea ardentă. Primele sale lucrări literare au fost apreciate ca fiind de talent. Dar în tinerețe, cum se întâmplă mai totușă, inclinările lui fură foarte mobile.

Mergând la teatru la 15 ani și astănd la reprezentarea lui Hamlet, se întoarce acasă plin de entuziasm pentru Shakespeare, pe care el îl numește cel mai mare dramaturg. Peste un an se duce la un concert, aude sinfonie a 9-a a lui Beethoven, și a doua zi se simte mișcat și entuziasmat de muzica acestuia. La 19 ani compune mici simfonii și mici opere. La 21 ani devine director al orchestrei din Magdeburg și la 1830 se duce la Riga. Aci pe malul Balticei talentul său devine mat; tot aci puse primele jaloane ale operelor Rientzi.

Tinta lui Wagner era Parisul, se

duse deci aci, unde avu să lupte în timp de trei ani cu toate mizeriile și privațiunile. La Paris termină Wagner opera Rientzi și o trimise la Dresda, unde se duse și dânsul. Opera sa fu primită și avu mare succés. Tot în acest oraș voi Wagner să reprezintă și a doua sa opera Tanhäuser; dar nu reușești. Să zis că a fost organizată cabala de vrăjmași săi, să zis că politica a jucat un oarecare rol și altele de astăzi. Adeverul este că pe lângă o particularitate din toate aceste imprejurări, trebuie să recunoaștem că muzica din Tanhäuser nu era încă inteligibilă pentru public. După Tanhäuser, Wagner concepu pe Lohengrin. Dar la 1848-49 începu revoluția. Bun patriot lău parte în luptele politice.

Din aceasta cauză Wagner avu multe suferințe. Condamnă la moarte, fugă la Weimar și de aci în Elveția.

Aci începe a doua perioadă în viața lui Wagner, perioada de luptător pe calea presei. În Elveția compuse autorul opera «Tristan și Isold». Grație agitației făcute în Franța de Berlioz și în Germania de Liszt, reușești, în fine, Wagner a devenit o personalitate cunoscută. Încurajat de aceste succese, el își măngâie din nou speranța de a încerca scena Parisului: Reveni deci aci, unde fără să dea seamă de gustul parisian de rutina franceză, avu成功ul de a împinge scola și sistema. Tanhäuser căzu și căzu într-un mod scandalos. Fie rutina franceză, cum am zis, fie manierile bruscă ale compozitorului, fie faptul că trecea de protejat al curții lui Napoleon, — n'avem de căzută motivele — Wagner s-a lăsat să părăsească Parisul, după ce a asistat la o spectacolă neînșimbăndă operii sale.

Se duse în Bavaria. Aci începe a treia perioadă a compozitorului. Protejat de regele Bavariei, încurajat și de banii și de admirarea acestuia, Wagner face aci mari lucrări; între altele menționăm tetralogia intitulată: *Inselul Nibelungelor*.

La 1872 se retrase la Beyruth și funda un teatru model unde la 1876 reprezintă pentru prima oară tetralogia sa întregă și Parsifal.

Lupta școalei începută pe Ierusalim Balicei la Riga o continuă Wagner până la 1884.

Wagner a luptat toată viața sa pentru o idee. Aveam să dreptate, zice conferențiarul, când de la început am spus că acest autor n'a fost numat un compozitor, ci un reformator hotărât, poate îndrăsnit.

Ca să explice în ce constă reforma lui Wagner, d. conferențiar intră în o analiză foarte instructivă asupra condițiilor în care se găsește drama muzicală (așa numite Wagner opera) și-a deosebită poezie. La 14 ani l-a găsim scriind cu inima deschisă, cu pasiunea ardentă. Primele sale lucrări literare au fost apreciate ca fiind de talent. Dar în tinerețe, cum se întâmplă mai totușă, inclinările lui fură foarte mobile.

Mergând la teatru la 15 ani și astănd la reprezentarea lui Hamlet, se întoarce acasă plin de entuziasm pentru Shakespeare, pe care el îl numește cel mai mare dramaturg. Peste un an se duce la un concert, aude sinfonie a 9-a a lui Beethoven, și a doua zi se simte mișcat și entuziasmat de muzica acestuia. La 19 ani compune mici simfonii și mici opere. La 21 ani devine director al orchestrei din Magdeburg și la 1830 se duce la Riga. Aci pe malul Balticei talentul său devine mat; tot aci puse primele jaloane ale operelor Rientzi.

Tinta lui Wagner era Parisul, se

introduce pe femeia voalată. Îndată ce intră în salon, Pierre inchise ușa vestibulului, apoi puse zâvorul, și dupe ce lădui un scaun, zise necunoscuți:

— D-nă, suntem cu totul singuri, poți vorbi.

mă spui cu trebuiam să făgăduiesc această.

Acum te ascult.

La rîndul său Davenne luă un scaun și se zese.

Femeia care se prezintă într'un mod atât de ciudat era foarte frumoasă părăsa de 20-22 ani.

Destul de nătă, cu talia subțire, plină de grație, cînd șalul de dantela care îl acoperă obrazul și umerele căzu la picioarele ei, ea să arătă ca o adeverită frumusețe.

Era blondă, părul ei avea acea co-loare castanie care îl face să strălucească la flăcăra lumânărilor, ochii ei verzi încuiți păreau negri sub genetele lungi care îmbreaga, gura ei atunci severă părea făcută pentru a zîmbi, cu atât mai mult că două gropi pe care le avea de fiecare parte dădea și mai mare farmec zîmbetului ei, nasul său era fin și bine desemnat, sprîncenele negre, urechile rose, ghățul alb și lung avea un creșcător.

Bine făcută, elegantă în rochia ei simplă, se vedea dupe aerul său, dupe portul său, se cită pe obrazul său, că e o natură distinsă și lăstă de imprejură grave și năpădă ceea ce era în totușă.

Pierre Davenne simți această, căci el zise respectuos și cam intimidat:

— Doamnă, te ascult.

— Ai să judeci, d-le, dupe un singur cuvînt de gravitate con vorbirei ce am voit să am cu d-te; am scris scrisoarea ce ai primit-o când eram hotărât să mă omor.

In ce constau însă aceste elemente ale operii?

Înțelegă că conferențiarul explică, în atenția cea mai deplină a publicului său cu drept cuvînt o delicatesă și importanță cestivă ce și pune.

Ariele ereau scoase din ariele populare, fără nici o legătură între ele și fără ca compozitorul să dea osteneala de a stabili ver un raport între acțiunea dramatică și efectul muzical: ereau într-un cuvînt o imitație a vechei muzice elene, dar o imitație degenerată. Tot așa ereau și recitativele, la fel ereau și corurile. În fine se mai introduceau în dramele muzicale un alt patrulea element, baletul, un alt nonsens, zice conferențiarul, pentru acțiunea dramatică. De armorie în situație, de unitate în acțiunea dramatică și raporturile muzicale, nici vorbă.

Iată ce fu și remasă opera lui Monte-verde aproape 200 ani, timp în care s'a manifestat sumul de compozitori, fără ca opera să fie făcut un pas înainte către progres; căci nu merită să ne oprim cu descrierea la oare că mici ameliorări.

In fine, apare Mozart și fiul său întemeiat Rosini. Acesta împreună cea ce rămăsese separat trei secole: aria, recitativele și corul, și opera *Don Giovanni* fu prima lucrare care reprezintă în adevărul genul dramatic. Dar Mozart n'a dat opera o nouă formă, el n'a făcut de cătă înlesni reforma cea mare a lui Gluck. În secolul al 18-lea apără Gluck care și propuse să facă din drama-muzicală un adevăr: el a imprimat demnitate corurilor și recitativelor. Dar și Gluck cu cătă n'au reușită în reforma lui, reformă de alt-fel nu tocmai mare! Însă urmărișii lui Gluck au luat de la dânsul ce le a convenit și drama muzicală făcută un pas înainte.

După Gluck în secolul al 19-lea, numai doa individualități se ilustrează pe calea reformelor: Beethoven și Weber. Unit enumeră și pe Mayerbeer; însă conferențiarul vede în acest din urmă un geniu compozitor, un mare talent, un muzican adaptat de tot ce era în acțiunea dramatică.

Trecând la Wagner, conferențiarul se exprimă astfel: Wagner poate că nici să găndi să devie ce a fost, punând în practică ideea lui Gluck și măring'o. Wagner părăsește cu totul calapodul trecutului, se emancipează de forme înconveniente și opera devine pentru dânsul o lucrare artistică, clasică și armioasă. La Wagner muzica se supune subiectului; se modifică dupe personaje, se armonizează cu situația și cu caracterile.

Wagner detine o desvoltare și mai pronunțată așa zisului sistem al motivelor (leitmotive), pe care îl găsim de cătă-fel la Mozart și la alți compozitori; căci că nu Wagner l-a inventat ci numai l-a dezvoltat și l-a impins mai departe de cătă-ori-care altul. Într-un cuvînt, putem zice că Wagner și-a propus să stabilească un raport că se poate de intim între ce se numește consequențele muzicale și desvoltarea personajelor; o legătură strînsă între inflecțiunile și nuanțările muzicei și acțiunea dramatică.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

2

ALEXIS BOUVIER

FEMEIA MORTULUI

PRIMA PARTE

In care Pierre Davenne află un

**PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”**

Tirajul 6.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunciuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunciuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

D. R. R.

COPURILE LEGIUITOARE

SENATUL

Sedinta de Mercur 17 Decembrie 1886

Şedința se deschide la 2 ore, cu 80 Senatori față.

După citirea sumarului, ministrul de Reșboiu depune convențiunea comercială cu Anglia și roagă Senatul în numele ministrului de Externe, o luna de urgență în desbatere e, ceia ce se primește.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

Clara.

CRONICA TEATRALA

LA ORFEUM

Teatrul național reprezentând pentru cel puțin o două-zecelă oară, *Fonțana Blanduziei*, întăritorile meseriermele măsuțită și mă duc la sala Orfeum unde jucă foci.

Din această pricina, cronica mea va fi mai mult acuatică de către teatrală.

Când merg la Orfeum, trebuie multă răbdare; spectacolul anunțat pentru începe la 9 și urmă, iar până la aceasta din urmă oră este nevoie să ascultă muzica cu care te desmerde o orchestra compusă dintr-o damă care trage din vioară, altă damă care bată din toba mare și altă damă care sărbătorește din clavir.

Eată cum era întocmit programul de ieri seara:

Partea întâia. Orchestră cu cele trei cocoane.

Partea două. Bătăie din picioare din partea spectatorilor ca semn de nerăbdare pentru că nu începe reprezentarea.

Partea treia. Ear orchestra cu trei cocoane.

Partea patra. Bătăie din picioare și batoane din partea spectatorilor ca să nu semn de nerăbdare pentru că nu începe reprezentarea.

Partea cincea. Ear orchestra...

Partea săse. Ear bătăie din picioare...

In sfîrșit pe la orele nouă și jumătate sună clopotul întocmai ca la gară când pleacă trenul. Mă aşteptam să așteptă pe un impiegat cu șapca roșie strigând: «București-Ploiești-Mărășești» dar văzut că se ridică cortina.

Trei foci joacă galopul pe uscat sub conducerea unui capel-maestru, stăpânul lor.

Coincidență ciudată, toate mișcările, toate jocurile acestor trei pești, mă amintesc că o scenă din parlament său consiliu de miniștri.

Spre pilda, la început, stăpânul stă cu bicicleta în mâna și poruncește dobitoacelor sale să tragă clopotele.

Ele trag clopoțele întocmai ca d-nii Vizanti și C. Dimitrescu pentru portofoliul ministerului instrucției publice.

Din când în când, stăpânul sporește săptămânal de la răbdare, le aruncă căte ceva de măncare, căte o bucață de înghisit... tot ca în parlament cu ceea ce amintesc că să arate colț.

Fiecare focă voiește să cante, una din tobă, alta din șitară, alta din barabană, dar căntă falș și la cel mai mic semnă la stăpânul său opresc speriată... tot ca la consiliul de miniștri când fiecare ministru vrea să vorbească, și să oprescă dacă și poruncește.

Am asistat și la o scenă de familie. Stăpânul stă lungit pe un divan, cu focele în jurul său; toți au luleau în gură. Ai fi crezut că e un tâfăș politic pe strada Colțel vis-a-vis de casarma poliției.

Un singur incident a turburat această reprezentare. A fost peste puțină stăpânul; să bagă în gura unei focuri de frângie, cu care voia să se slăjescă, prea ridica dobitocul în sus.

Foca s-a arătat până la sfîrșit întocmai ca generalul Lecca în chestiunea cu frângiile din Convenția comercială rusească!

Spectacolul s'a sfîrșit prin tragerea mai multor focuri de puști, pistoale și tunuri, dar nu s'a întâmplat niciodată un accident, deși d-nul C. F. Robescu nu a suportat reprezentarea.

D. R. R.

COPURILE LEGIUITOARE

SENATUL

Sedinta de Mercur 17 Decembrie 1886

Şedința se deschide la 2 ore, cu 80 Senatori față.

După citirea sumarului, ministrul de Reșboiu depune convențiunea comercială cu Anglia și roagă Senatul în numele ministrului de Externe, o luna de urgență în desbatere e, ceia ce se primește.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoaștem în el o stă muzicală, un pionier al viitorului. Wagner a luptat pentru un adevăr și trebuesc mari lupte și mult timp ca să facem să triunfie adeverul. «Aparține viitorului a se pronunța», finește conferențiarul în aplauze sincere și unanime ale publicului.

D. Mache Athanasiu, interpelează pe ministrul Lucrărilor Publice asupra lipselor pe Wagner, alii lăudăridiculat. Noi trebuie să lăudăm așezându-l pe o treaptă mai înaltă. A fost un reformator în toată puterea cuvântului și lăsând partea de exagerare inherentă ori carui mare reformator, trebuie să recunoa

Apelul acuzaților

Președintele chiamă pe rând pe toți acuzații și mai întâi pe Stoica Alexandrescu care declară că și alege de apărator pe d. Bosie.

Iordache Tănărescu (zis Muscalu) are de acuzații pe d. Chrisenghi și d. Stătescu.

Ioan Oroveanu, 28 ani, declară că este de apărator pe dd. I. Lahovary, G. Boerescu și Riosanu.

G. Protopopescu, 43 ani, are de apărator pe dd. Păucești, Paladi și D. Popescu.

Pompiliu Stănescu, 43 ani are de apărator pe d. Petre Grădișteanu.

Iosef Oroveanu, declară de apărator pe d. I. Lahovary, Verneru, N. Ionescu, Maiorescu și Mărescu.

In urma cererii d-lui Grădișteanu să autorizeze acuzații dă comunică în timp de un sfert de oră cu acuzații.

D. Ioan Lahovary cere că se acorde acuzaților o întrebere secretă cu cîștig lor; căci faptul dă șansa comunica în sala de ședință cu incriminații, nu distrage faptul că până azi niciun avocat n'a putut comunica liber cu clientul său.

Președintele zice că această comunicație nu se va putea face până ce cel puțin se va lăsa interogatoriul.

Apelul Juratilor

Să procede la apelul nominal al juratilor. Cel dințîi chemat e d. doctor Rămnicianu.

Domnii avocați cer că acuzații să poată comunica între densii pentru a hotărî în comun care sunt jurați pe care vor să le recuze.

D. Președinte întrebă pe acuzații dacă vor să aibă împreună o asemenea întrebare?

Si mai întâi pun această întrebare, cel dintîi acusat, Stoica Alexandrescu.

Stoica Alexandrescu este putin, se uită la procuror, pe urma la avocatul seu, și în fine zice că se hotărască avocatul seu d. Bosie.

După ce declară că vor să aibă împreună o întrebare, acuzații se retrag în camera de altărturi.

Peste 5 minute, ei să refunore în sală și Protopopescu care a primit mandat de la cel-laltă însarcinarează pe d. N. Ionescu să recuse pe jurați ce i-a de semnat.

Un incident

D. Procuror general zice că această listă a juraților o avea înțocmită avocații și acuzații de mai înainte, și cere ca președintele să consemne aceasta.

D. Verneru. Dău cea mai formală deshințire acestor afirmații, și cea mai bună dovedă și că a' l'am văzut esitajile lui Stoica Alexandrescu, care la urmă a rugat pe avocatul său să reșpundă în locu-l.

„D. procuror vine aici cu insinuări pe care le respinge, aceeași insinuări le am gasit în actul său de acuzație; a lucrat mereu d-sa în această afacere. (Aplauze)

Președintele amenință că va face să se evacueze sala, îndată ce să vor produce iarași aplauze.

Alegerea juratilor

Președintele citește din nou numele tuturor juraților, dintrucă care să vor alege cel 12 membri ai juriului.

Să procede la constituirea comisiunii juraților. Comisia se compune din dd. Asador Popovici, Tanase Petrescu, Elmazoglu Gavril, Bărbulescu Petre, Măgueranu Mihail, Popescu Petre, Raduleanu Ghîță, Mihail Gabriel, Mazilu I. Niță, Capșa Contantin, Răsianu Ștefan, Brătianu G.

Jurați supuani sunt dd. dr. Baican N. și Moceanu G.

Procurorul recuză pe dd. Solacol C.

Varlam G., Brătășeanu I., Frollo I. G., Iconemus G., Bratu, Dupu Juli.

Ear apărarea pe dd. Tabacovici Alecu, Dumitrescu Procopie, Serbanescu I., dr. Rămnicianu, Filitis Toma, și Stratilat G.

Jurații prestează jurământul conform legii.

Grefierul dă citire deciziei Camerei depunere sub acuzație, prin care acuzații sunt trimiți înaintea Curții cu jurați. Se produce o careare emoțională în sală, când să citește la finele acestor decizii, opinionea d-lui Poenaru-Bordea, președintele camerei de punere sub acuzație, care zice că nu există probe suficiente pentru trimiterea înaintea curții cu jurați, a lui Tânărescu Muscalu, Protopopescu, Ponțiu Stănescu, și a fraților Oroveanu.

Se dă apoi citire actului de punere sub acuzație.

La 2 ore și jum. ședința se suspendă pentru căteva minute, după cerere unui jurat.

Se ordonă ca acuzații să părăsească sala și se fie puși cinci într-o oadă și Stoica Alexandrescu singur într'altă.

Apelul martorilor

La 3 ore ședința se redeschide. Se introduce din nou acuzații. Se continuă apelul martorilor.

La 4 ore se termină apelul martorilor.

Deși lipsesc 7 martori ai acuzației și 22 de ai apărării, desbaterele continuă pentru că părțile renunță; rămâne însă acel martor să fie ascultat în casă de să prezinta.

La 4 și 10 ședință se suspendă din nou.

Interrogatoriul lui Stoica

La 4 și 25 ședință se deschide din nou.

Președintele ordonă ca singur Stoica Alexandrescu să ramână.

Întrebare: Ai comis faptele ce îți se impună?

Respons. Le am comis. Dar al doilea foc nu l-am tras însuși d-lui Robescu dar tot asupra d-lui Brătianu.

I. Pentru ce ai comis aceste fapte?

R. Am fost împins de altii.

I. Anume de cine?

R. De Iosif Oroveanu.

I. În ce chip te-a pus la cale Iosif Oroveanu?

R. Pe la 12 sau 14 August a venit la mine acasă și mi a zis că are să mă facă cel mai proscopit.

I. O singură dată a venit la tine?

R. De mai multe ori a venit **dar numai în urmă în ziua de 12 sau 14** mi-a propus acel lucru.

I. Ce fel?

R. Mi-a zis că numai astfel va cădea guvernul.

I. Numai aceasta te-a împins să facă crima?

R. Da.

I. Nu 'l-a dat banii?

R. Nu.

I. Nu 'l-a făgăduit nimic?

R. Mi-a făgăduit că o să mă dea banii în urma faptului.

I. Dupe aceasta l-am văzut pe Iosif Oroveanu?

R. Da, pe uliță, în urmă prăvălie.

I. Tră mai zis ceva?

R. Nu.

I. Te-a întrebăt numai?

R. Mi-a întrebăt dacă sunt hotărât și dacă mi-am plătit licență.

I. De atunci te-ai mai întâlnit cu Iosif Oroveanu?

R. Nu. Mi se pare că nu era în Rămnic.

I. Dar Ion Oroveanu a venit la tine.

R. Da, odată, dar de mult.

I. El nu te-a indemnăt, cu Pompiliu Stănescu?

R. Nu.

I. De ce atunci ai zis aceasta judecătorului de instrucție că ai fost arestat?

R. Pentru că să apăr pe Iosif Oroveanu.

I. Delărăm că nu recunoaștem ca veritabile de căt flanelete ce se găsesc în magazinul

AUX QUATRE SAISONS

72, CALEA VICTORII 72 VIS-A-VIS DE PALATUL REGAL

DR. JAEGER W. BENGERS Soehne STUTTGART.

I. Ai mai spus cui-va toate acestea?

R. Lui Muscalu.

I. Când?

R. Cu vre-o zecă zile înainte, el m'a întrebat: îl cunoști pe Brătianu. I-am spus că nu. El m'a zis că cunoaște. Atunci eu l-am zis să vie cu mine. El a venit, a stat două zile la București, apoi a fugit în Apus.

I. I spusesi că ai să ucizi pe d-nu Brătianu?

R. Da, în tren.

I. Nu 'l-am spus și le Rămnic?

R. Nu'mi aduc aminte.

I. Ce este fraza scrisă în carnetul d-talei la data de 14 August, zicând că în acea zi 'l-am venit un plan în minte și că de bucuria te-ai podisit lacramile?

R. Mă găndeam la planul meu (nu se aude bine ce zice acuzațul).

I. Dar cu G. Protopopescu, fratele tău, n'ai vorbit nimic?

R. Nu.

I. Era înăsă în prăvălia ta când vorbiști cu Muscalu?

R. Nu, era în oadă din dos.

I. Dar de ce nu 'l-am spus lui G. Protopopescu?

R. Pentru că poate mă oprea de a nu pleca.

I. Vrea să zică că atunci când ai fost confrontat cu I. Oroveanu, ai spus că nu te-ai indemnăt?

R. Numai Iosif Oroveanu.

I. Dupa 15 August a mai venit Oroveanu la d-ta?

R. Nu.

I. Atunci o singură data a fost la d-ta de cătă vorbit de atentat?

R. Da.

I. A stat mult în ziua aceea?

R. O oră, două.

I. De mult cunoști pe Pompiliu Stănescu?

R. De doi ani.

I. A fost în prăvălie la d-ta?

R. Nu.

I. Cum să face că atunci când ai fost confrontat cu I. Oroveanu, ai spus că nu te-ai indemnăt?

R. Fiind că l'am văzut plângând, iar apoi m-am gândit că-mi zice să nu spui un adevăr, îmi zice să sufer singur, și atunci l'am denunțat.

I. Ce ai promis Muscalului ca să te întoarcă în București?

R. Nici.

Nici nu 'l-am preținut nimic.

I. Ai zis că te-ai pus să juri pe izoană?

R. Nu e nimic adeverat în toate acesea.

D. procuror general pune căteva întrebări.

I. În momentul când ai tras asupra d-lui Brătianu, și când te-ai întrebătat d-lui ceai spus?

R. Am spus că Ghîță Trocărescu m'a pus să comit crima.

I. Înainte dă pleca ai arătat revoluționarului lui Oroveanu, cum ai spus la instrucție?

R. Nu.

I. La minister, ai cerut odaiașului să fie introdus la d. Brătianu?

R. Nu.

I. La Casarmă te-a bătut cineva?

R. Nu.

Al douilea incident.

Apărarea cere să se întreacă interogatoriul pentru căteva minute, ca să mărgăsoare și toată lumea să mănește.

Președintele răspunde că nu se va suspenda ședința până ce nu se termine interogatoriul.

Interrogatoriul lui Iordache Tanasescu, zis Musca.

Președintele îl spune de ce este acuzat.

Ei răspundă: Ca nu a venit la București pentru că să arate pe d. Brătianu, deși știa intenția lui Stoica; dar vrea să profite de propunerea lui, de către plătit în treptul la București pentru el, să își face a-facerile, apoi crezând că Stoica trebuie să fie plătit de cineva și să urmărește să aibă bani mulți la dens, și voia să fure și să lase la București.

I. Ce s-a petrecut în piață Episcopiei?

R. Stoica m'a lăsat singur ca la 20 de minute dar nu m'a spus unde să așa dus.

Acuzații peștește apoi cum a furat 40